

Ess-li spěwał,
Pitnje dželat,
Strowja cze
Szwójbnj statof,
A twój hwjatof
Sradny je.

Sa staw spróznj
Nawoj móznj
Luboscz ma;
Bóh pat hwěrnj
Wiches spat měrnj
Czeriwoscz da.

Njeh ty spěwajch,
Szwěrnje dželajch
Wschědne dny;
Džen pat hwjaty,
Duschi daty,
Wotpoczń ty.

S njebjesz mana
Njeh czi kmana
Žiwnoscz je;
Žywa woda,
Kiz Bóh poda,
Wotfchew cze!

F.

Szěrbske njedzelske łopjeno.

Wudawa so kóždy hobotu w Smolěrjez knihciziscejceńi w Budnschinje a je tam sa schtwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

2. njedzela po hwj. Trojizy.

Sat. 1, 21—25.

So njeby sawutlil na swojim husto czežkim puczo-
wanju, cźlowjeť wschědnje nomu zprobu trjeba sa swoje
cžeto a cželne žiwjenje. Nunje tak trjeba wón tež sa
swoje duchowne žiwjenje wschědnje nomu dostatk njebjeskich
mozow, so jeho duscha njeby wosłabnyła w prósche
stwěta a pod czežkotami žiwjenja. Tute mozy dostanje
kchesczan wosřebje i tych hnadnych hrědkow modlitwy a
Božeho słowa. A shtož je swuczeny, se wschěni swojimi
naležnosczemi wschědnje psched swojeho Boha stupicz, tež
wě, so so pschezo hichcze kchesczowe slubjenje dopjelni: sa
cžoz wy teho Wótza prošycz budžecze w mojim mjenje,
to budže wón wam dacž. Ale kaž tón Wóczech w njebje-
bach swoje džeczi pscheczelnje klyshi a hnadnje wušklyshi,
hdyž my so k njemu modlimy w Jesuřowym mjenje,
tak tež my dyrbimy jeho rady klyschecz a jemu swólniwje
posłuchacz, hdyž wón k nam rěczi w słowje. Na to
dopomni hwjaty japoschtol, hdyž nam pschiwola: budžecze
cžinjery teho słowa, a niz jeno posłucharjo, i kotrymž
wy so sami sjebacze. Wón pokaze, kajkich posłucharjow
a kajkich cžinjeryw žada Bože słowo. To přenje, shtož
je nufne, je klyshenje; pschetož czi, kiz Bože słowo nje-
klysha abo to samo sazpija, a potajkim tež sbožnoscz a
žohnowanje tuteho słowa wjazny njeshonja, czi tež njebudža
swoje žiwjenje po tutym słowje sarjadowacz. Ale shtó
chyzl přecz, so je tež mjes tymi, kotsiž to słowo klysha,
tajkich došč, kotrymž to klyshenje tola niczo njepomha,

žadny wužitk njenjeke, žane plody njepschinjeke, kotsiž
rucz wot klyshenja k cžinjenu njenamajaja a lěto sa
lěto a huano zyle žiwjenje jenož posłucharjo wostanu.
Wo tym praji hwjaty japoschtol: i tym wy so sami
sjebacze; a bėda tym, kotsiž tak so sjebaju hacž do kónza.
Lěpje póhan bycz, kiz njeje ženje skladnoscz mēl, Bože
słowo klyschecz. hacž kchesczan, kiz je jo cžas žiwjenja
klyschal a tola ženje žadny prawy cžinjec njebudže. Wón
padnje pod sud kchesczoweho słowa: tón samy wotrocžk,
kiz swojeho kchesczowe wolu snaje a njeje so pschihotowal,
njeje tež cžinil po jeho woli, tón budže jara schwikany.
Wón je mēnjeny, hdyž hwjaty japoschtol praji: hdyž shtó
je posłuchar teho słowa a niz cžinjec: tón je podomny
muzej, kotryž swoje cželne wobliczo w schpihelu wobhlada;
pschetož hdyž so je wobhladał, dze wón přecz, a sabudže
na mēscze, kajki bēsche. Haj, tajki jafny a wótry schpihel,
kiz czi pokaze, kajki ty by, je Bože słowo. Bože słowo
je schpihel, kiz czi pokaze te hrosne blaki na tebi, kotrež ty
sam njenamajajch a huano twój najlěpschi pscheczal czi
wotkrycz njecha; schpihel, kiz czi wotkryje wschitku nje-
cžistoscz a słoscz, kotraž so w twojej wutrobje hichcze
namaka; schpihel, kiz czi pokaze, hdyž ty tón wótry wu-
cžisczazy nōž trjebacz masch, wotstronicž te šle myšle a
schkōdne žadoscz; schpihel, kiz czi pokutu předuje, kaž
Nathan něhdy Dawitej; schpihel, kiz twoju samyšlenu
prawdoscz czi saniczi a czi huandom jenu lěpschu, kotraž
psched Bohom placzi, pokaze w tym, kiz nam wot Boha
sčinjeny je k mudroszcz a k prawdoszcz, k wuřwjećenzju a
k wumōženju, w kchesczowe Jesuřu. Tutón schpihel pschezo

šwoju winojtošć cžini; jenož cži, kotřiž do njeho hladaju, ju njecžinja. Albo hdyž išto Bože šlowo šlychi, a to šamo potaže jemu jeho bludy, jeho hrošnosće, jeho nješmanošće, jeho hrěchi, a pod jeho šacžišćezom počnuje dušča njeměrna byč, počnu rošćaće a lěpiše prjódwšacža šo hibacž; ale to wšitko je šašo šabyte, hdyž wón š cžišćiny Božeho doma wustupi do šwětneje hary: cžini dha tón šwoju winojtošć? Njedyrbi na tajke wašćnje šćoncžnje jena šahorna, šamospořjna, šamoprawa wutroba nastacž, kiž bješ potuty a wobrocženja, bješ nadžije duchownej šmjercži šapadnje? Njeruna šo tajka wutroba tej twjerdej roli, hdyž žane Bože šćoncžko šo wjazy pšchedrěč a šo šakorjenicž njemóže? To je to jebařške šlyšćenje, pšched kotřymž šwjaty japoschtol tak frucže wamuje. Duž pruhuj a praschej šo, hacž ty šo njetriebašć trječeny šacžucž wot japoschtolškeho napominanja, dofelž šwucženy nješšy, tak do šchpihela Božeho šłowa hladacž kaž tamny muž, kiž, hdyž je šo wobhladał, šabudže, šařki běšće; abo hacž twoje šwědomnje cže tola hišćeže wobšćoržuje, šo by wot nětko tajki pošćluchar był, kaž šwjaty japoschtol a Bože šłowo žada. Al kažy pošćlucharjo to šu, wupraja wón, hdyž pišće: ištož pał nutšpohlada do teho dokonjaneho šakonja teje frejoty, a w nim wořtanje, a njeje šapomnity pošćluchar, ale šćutki cžinjec: tón budže šbóžny w šwojim šćutku. To wón wot prawny pošćlucharjom Božeho šłowa žada, šo bychu pntali tu Bóžštu prawdu pšćezšo bóle a hlubje šrošymicž, šo bychu pšćezšo dokonjenišći byli w špóřnacžu šćešćijansćeje wěrošće, pšćezšo špokojnišći š Božej radu a š Božimi pucžemi. Tak rořtu woni pšćezšo bóle nuts do Božeho šłowa, šo tuto šłowo je šwojimi pšćiřasnjemi, šćlubjenjemi, warnowanjemi jim žadny nješujebšimy špšćah wjazy njeje, kiž by jim wšćudžom na pucžu šćal, ale kaž tón lořt, kiž woni šćebaju. Šćtóz je tak Bože šłowo do šo horje wřak a jo w šebi nořy jako dokonjany šakon frejoty, a potom, wodženy wot Duchy lubošće, hinał njemóže hacž Bohu šćlucžić a ša Jeřušom šćhodžić: tón je potom pošćluchar, kaž cže jeho Bože šłowo měč, šbóžny pošćluchar, kiž wšćitke mořy a žohnowanja teho šłowa na šebi šhoni a na druhimi wopokaže, kiž šwoje šćešćijansćtvo njewopokaže jenož pšćeš wěru, ale tež pšćeš šćutki: tón je cžinjec šłowa. Pšćezšo a wšćudžom šćmě šo prajicž: šařki pošćluchar, šařki cžinjec. Ty njemóžešć žadny woprawdžity cžinjec byč, nješšy ty šprawy pošćluchar; a šašo: žadny prawy pošćluchar, kiž tež nješby šprawy cžinjec był. W žiwjenju šćešćijana šo šlyšćenje a cžinjenje šłowa dželicž njemóžetej; wěra a šćutki, šmyšćenje a šćhodženje tak njedželomnje hromadže šćlucha, kaž šćtom a plody, kaž žorło a woda, kaž šćonzo a šwětlo. To je hubjene šćešćijansćtvo, kiž drje šwojeje wěry šo šćwali, ale najwařnišće šabudže: potutu, šapřecža šameho šo, wušćwjećenje, lubošć. Tón je hubjeny šćešćijan, kiž drje porjadnje kóždu njedželu w Božim domje šćedzi, šwój šćerlušć šobu šćewa, šwoje předomanje šlyšći: ale hewak w domje a we žiwjenju je wón nješwěrnny maudželšći, hubjeny nan, njerodny šastojniř, hrořny šušćod, njelubořny gramniř bješ šacžucža ša nuřu šćhudeho. Ně, w Božim domje kaž w komoržy nutřnje wokoło Božeho šłowa šo hromadžić, jeho powucženja twjerdže džeržecž šć dobytkej ša šćnutšćowne a šćwonšćowne žiwjenje, š njeho cžerpacž šwětlo ša ducha, trořćt ša wutrobu, wucžišćenje wot hrěćow, pošćlyjenje šć wšćemu

dobremu, a tak pšćhibjeracž na wšćem, šćtóz nješajki potčiniř, nješajka šćwalba je, tak rořć wšćitkim na tym, kiž ta šłowa je, Šćhryřtuř: to řeka: cžinjec byč, kaž Bože šłowo jeho žada; to řeka: šbóžny šo cžucž we šwojim šćutku a jo woprawdže na šebi šćhonicž, šo to ewangelijon móž Boža je, kotřaž šbóžny cžini wšćitći, kotřiž na to wěria.

Šamjen.

Pucžowanje po Božim piřmje

abo

šajke myřle nadendžech, Bože šłowo cžitajo.

Šodawa šwěrnny cžitac „Šomhaj Bóh-a“.

1. knihi Bóžšćowe, 37 šćaw.

(Šćofracžowanje.)

4. Šato to pał jeho bratřja widžachu, šo jeho jich nan bóle lubowašće, dželki wšćitći jeho bratřom, hidžachu jeho, a njemóžachu š nim žaneho lubošneho šłowa řecžecž.

5. Al temu tež šo Šofej junu šćon dželješće, a dofelž měješće jón ša wařny, powjedašće jón šwojim bratřam; woni pał mēnizy, šo je šćon wušćhadžal š jeho naduteho wašćnja, šu jeho ša to hišćeže bóle hidžili.

6. Pšćetoz wón dželješće šć nim a pařajowašće drje tež pšćeš muras, š kotřymž powjedašće, šo je jeho wutroba naduta šć hordom: Pořćluchaježe wšćak na mój šćon, kotřyž je šo mi džal.

7. Šlej, mi šo dželješće, šo my hromadže šćopny wjařachny na polu, a šlej, mój šćop pořćany a šćeješće, a wašće šćopny wokoło šo pošćilicchu pšćed mořim šćopom.

Šo šu šćari wótzojo pódla pařćyřćtwa tež řolu dželali, dopořaja nam pódla tuteho šćona hižo 26, 12: tola woni jenož řeklo šćnjachu, jako ša šćwój dom řunje řjebachu.

8. Na to dželachu jeho bratřja šć njemu: Budžesh ty řak nad nami, a nad nami řnejicž? Ty šo bješ dwěla šć tajkej nadutošću nařadžesh, hewak nješbychu šo tebi tajke řony džale. Al hidžachu jeho hišćeže cžim bóle jeho šćonow dla, š kotřymž jim wotřocžšćtvo wěšćežeshće, a jeho řecžow dla, š kotřymž šćewi, šo jim tajke tež njepotaji.

9. Šotom dželješće šo jemu hrdom po tym hišćeže druhi šćon, kotřyž wón šwojim bratřam tež powjedašće, běšće-li tola widžal, šak hrořnje běchu jeho přćni šćon witali; tola po šwojej njewinowatošći njeměješće teho ředžbu, ale dofelž bē šćam móžnje pšćeš to, ištož bē ša Bože šćewjenje šćonak, šapšćimnjeny, mēnješće, šo dyrbja tež bratřja řebžbowacž na radu, kotřež je Bóh ša jich šćwójbu pořćajiř, a dželješće: Šlej, mi je šo šašo džalo: mi šo řdajšće, šo šo šćonzo a mēřaz a jednacže hweřšćow pšćede mnu pošćilachu.

10. Al jako to jeho nan a jeho bratřam běšće powjedžene, šćwarješće jeho nan a dželješće šć njemu, šo by šćonjerjowe nadute myřle podušyl: Šařki je to šćon, kotřyž je šo tebi džal? Nješpóřnajeshć, šak je wón hlupy a řćežomny? Dyrbju ja a twoja macž a twoji bratřja pšćiřicž, šo bychmy šo pšćed tobu pošćorjeli hacž šć semi?

Šofej je šćon šwojim bratřam powjedał, hdyž běšće nan pódla. Wón je šwojimi myřćemi mjenje na šwoju wořšobu dželwašće, ale bóle na to, išto drje šo jeho domej dořćtanje, dofelž šćon šćnjnje na podawki pořćajowašće, kotřež mēřachu šo žćlemu domej dořćacž.

Šaž Abrahawemu a potom Šafubowemu žiwjenju Bože šćlubjenje jako pšćedmjec pšćedřćhadža, tak tež Šofejowemu žiwjenju: je to jeho dwójny šćon. Šaž pał Abrahamowa nadžija je šo dořćho řomdžila, tak řda šo tež ša Šofesa, šo budže šć nim řunje nawopał, kaž šu řony jemu šćewile.

Ša nješšym pošćlany, šo bych řony mēř, abo šo bych tajke wušćhadžal, ja tež nješadam ša tajkej wušćiřnosću a ša šćajkim wumjēřšćtвом, a šćym šć Bohom šwojim Šafejom šćlub řćžiniř, šo mi nočžnył pošćlacž ani widženja, ani řony. Pšćetoz ja šćym šć tutyř darom šćpokojom, šo mam šćwjate piřmo, kotřež mje bořacže powucži a mi šćewi, ištož mam wjedžicž ša tuto a tež ša pšćiřćhodnje žiwjenje. Ša wěřju, ištož tuto šćwjate piřmo praji a šćym šć tym šćpokojom, šćym tež teho wěřty, šo šo njemóžu šć nim řjebacž, — praji Luther.

Hdyž w druhim řonje pod mēřacžkom tež Šofejowu macž wušćhadamy, kotřaž bē hižo morwa, dha mamy šć přćnja wopomnicž,

so mamy tu hón, hón pak njeđiwa na to, so ho wschelafe i praw-
džitojczu njeruna, kaž tež kóžde pschirumanje w něčim klaza. So
by hón rjane kolo byl, bē sa njón tež měšaczk trēbnj. Tež nje-
wustupi tu Rabel jako jenotliwa wóřboba, ale jako sastupniža wo-
šebiteje myšle, a jako tajka šluscha hiščeže do prawdžitojče, kaž
ju tež posdžijcho prophet Seremiaš widži, so wona je hwojeho
rowa wuńdže a na Romasčich horach płacže dla njesboža, kotrež je
podeschło jeje džeczi.

11. A jeho bratija hidžachu jeho, a jich hidženje rošroscje
t kamej sawiŕczi, kotraž chze pschecziwnika sahubicz, dokelž hebi tola
sarjez njemóžachu, so tutaj honaj sawěšcže sjewjenje wo pschichodže
Sakuboweho doma kryjetaj. Ale jeho nan to tež sacziwniči sšhowa
wšchitke šłowa.

Ze-li tež Sakub Josefca wuřwaril a jeho myšle chzyl wot
honorow wotwobroczič, dha je tele tola w hwojej wutrobje sakh-
wal, a to čzim bóle, dokelž je drje hižo dolho ho i myšlemi no-
hyl, hacž drje njebudže Josef, kotryž bē zyle hinaf smyšleny dhyžli
druhy hynojo, wot Anjesa něhdy sa přenjeho w hwojbyje a sa teho
wuswoleny, na kotrehož maja Bože šlubjenja a sjewjenja psche-
thadžecž.

II. 12—36. Šida, i nanowej lubojczu wubudžena, psches
honaj t hurowej sawiŕczi pschecziwno Josefca rošroscžena, nadeńdže
bóřny škladnošcž, ho nařyczič. Hdyž bēšche Sakub něhdy Josefca
i porucziwojczu t bratram póřlal, rošřudža ho woni i wopředka,
so chzedža jeho sadajicž, dadža pak ho potom psches Rubena na-
molwojcz, so hwoju ruku na njeho njesloža, pschedadža pak jeho
tola ismaelskim pschepuzam a pójczelu nětko jeho hufnju, do křwě
sarčianeho kosoła čžihnjenu, naney i pomjesczi, so hu hufnju tajku
namakali, so je bjes dwēla džiwje šwěrjo Josefa roštorhało. Sakub
žalojcz, šhubiwšchi po šdaczu hwojeho lubušča; teho pak dowjedu
do Eghptomšcže, so bychu jeho jako njemólnika pschedali.

12. Hdyž pak jeho bratija i Hebronšich štron woteńdžechu,
so bychu pakli šfót hwojeho nana w Sichemje, hdyž měšcše
Sakub ležomnošcž, džesche Šrael t Josefca, i kotrymž wón traich
nětko křuczišcho wobthadžesche dhyžli předy, so by naduwaze myšle
w nim traich šhadžaze poduřyl:

13. Njepařu twoji bratija šfót w Sichemje? Wšchalo h
wot hwojeho 8.—16. lēta tam pschewwal, duž ho tam šnajesč.
Bój, ja chzu cze t nim póřlacž. Wón pak džesche: Šlej, tudy
hym ja.

14. A wón džesche t njemu: Dži wšchaf a pohladaj, hacž ho
derje dže twojim bratram a šfotu; a powjes mi, kak steji. A wón
jeho póřla i dolha Hebrona, a je pschischol 12 mil dale do Sichema.

Sakub drje ho hiščeže štrachowasche, dokelž bēchu jeho hynojo
tam psched létom Sichemitom samordowali; hdyž bēchu ho woni
i throblojczu mladženzow šašo dom podali, boji ho nan doma wo
jich žiwjenje a wo hwoje šadla.

(Potracžowanje.)

Šajke budže wjedro?

Po čžestim.

(Potracžowanje.)

Nětko pak pohladajmy, kak je i wěšcženjom na najbližšchi
pschichodny čžař, na džeu, na dwaj abo na pol dnja. Nō, tu
hodži ho hižo hnadnišcho něšcho rjez a někotryžkuli pastyr, ratař
abo šódžnik nař wo tym bóřny powuczi. Bóřny drje, bjes wjele
pospřtow, ale drje niz štajnje njesmylnje. Šóždy wē, kak je ho
hižo šam w tej wězy čžasto myšil. Wšročel je hotowa, ničžo wjaz
hacž ho wukidnyč, deščcž je wěšty; ale na dobo wobroczi ho
wētr a sa něšcho hodžiu je město deščcžika jařne njebo. Druhdy
jašo šbēhnje ho na rjanym šlōncžnym dnju njejabžy wichor abo
njewjedro a tola bē předy zyle čžicho bylo. Š tym ho tež wjedro
pschemēni, předy hacž ho dohladamy.

Potajkim nimamy ženje dospolneje wěštošcže, ale wšchudžom
dyrbimy pschistajicž: „najšerje“. Maš-li wjele škladnošcže, so
móžesč štajnje wjedro wobkēžbowacž, h-li prawje nashonjeny wo
tym, kak dyrbišch šchto wobhladowacž, wěšch-li wšcho, šchtož ma na
wēz něšajšeho wliwa, derje wobliczič, a šnajesč-li sjewy, w kotrychž
ho wjedro šame do čžaba wosjewja, potom drje móžesč tak něšaf
prajicž, šajke budže sa džeu abo sa dwaj dnjej wjedro.

Šajke sjewy hu rašcše a wjecžorne serja, roža, myšla a kur,
sa tym hacž padatej abo ho šbēhatej; potom hacž hu šdalene
wjeršchi wēžow abo šchtomow derje špōšnacž abo niz; wjetšcha abo
mjenšcha hyla hwēžtow w jařnych nožach; hacž je šlōncžko abo
měšaczk w kole; wšchelafa čžoplota po deščcžu atd.

Wjecžorne čžerwjene serja wěšcžca rjane, rašcše pak hubjene
wjedro, tola jebatej nař wobej rad; tež nimasch šapřhane, so ho
wob džeu deščcžika njepšchidže, je-li wjele rořny wustupilo.

Rořny je wjele w jařnych čžichich nožach. Wustupuje-li hižo
rořny hižo do šhowanja šlōncžka, hu wēčnje tež wjecžorne serja.
Šlōncžne šwētko dyrbi ho mjenujžy psches paru pschedobhwacž,
kotraž je jemu runje na puczu a njeje potom wjaz tak čžiste bēle,
ale rjane čžerwjene. Ze-li pak w powēšje wjele wložnoty, nařhda
ho wona na šymne lišcže a trawu, šchtož potom rořnu mjenujemy.
Duž je bjes džiwja, so hu šforo pschezo, je-li wjecžor roža wubila,
tež wjecžorne serja. Dokelž pak i tym, so ho roža tworj, wjele
parny i powētra wustupuje, móžemy ho nadžijecž, so našajtra wob
džeu deščcžik njepšchidže.

Tola je móžno, so pschi wšchej wjecžornej a nōžnej rořny
hišcže došč rořny w powēšje wostanje, tak so móža tež hišcže
rašcše serja nastacž, i čžehož móžemy potom šudžicž, so šnadž
bóřny deščcž pschidže.

Wo myšli rēka, so, ho šbēhajo, deščcž, padajo, šlōncžne wjedro
lubi. Po prawym ho wšchaf mšha pschey šbēha, ale jeno druhdy
tak, so my to widžimy, hdyž je mjenujžy tež wyschichi powētr hižo
i paru nařycženy. Njeje-li pak temu tak, štupa drje myšla tež,
ale hwojeje židkoscže dla ju njewidžimy; dokelž pak ho tola po
něčim šhubja, myšlimy hebi, so wona pada. Šofajuje-li po tajtim
wložnišchi a nařycženy powētr šerje na deščcžik dhyžli huchi abo
njenaschženy, mamy po padazej rořny rjane wjedro, po štapazej
hrošne wocžakowacž.

Hdyž kur pada, je to na deščcžik. Ze to mjenujžy dopořas
ja to, so ma powētr hižo jara wjele parny we hebi.

Ze-li njebo dotal dlējšchi čžař jařne bylo a powobcžahuje-li
ho nětko i bēšmi pjerjořnymi pruhami, kotrež do dolhošcže a
šchērošcže roščo pomalu zyle njebo šacžahnu, dopořasuje to, so
ho we wyřkosczi wjecžorny abo křótkowjecžorny wētr wuwjwa, a
tōn pschinoscha w lēcže deščcž a w šymje šnēh a tacže. Šōnle
křyw, sa kotrymž je njebo ššhowane, je tež wina, so ho wokoło
měšacžka dwōr čžini. Ale je tež móžno, so pruhi a čžmowy
pokřyw do wowřtow pschēndu; deščcž njebudže, wyřkoko horjeka
nastaty wētr njeje hišcže došč wložny, so mohł pokřyw tak po-
řylnicž, so ho wjaz pschetorhnyč njeby hodžal. Šowžki pařu ho
na njeby jenož pschi rjanym wjedrje, kotrež wobštajnošcž lubi.

Ze-li po deščcžu čžoplo, budže i nowa deščcžowacž; dokelž
je wētr (wjecžorny abo rašcchi) t pošdnju wotšcōzil.

Ze-li powētr tužny, wocžakujmy hrimanje. Tužnota pschi-
šhadža i teho, so je powētr i paru nařycženy, čžehož dla i našcheho
čžēla wuparu (ausdünstung) pschijimacž nochze, kotruž by čžēlo rad
wotbřlo. Teho dla je čžēlu čžēžko a wusko. Čžichota, šajkaž ho
i wjetšcha tužnošczi pschitowascha, ma w tym hwoju winu, so
dwaj wētraj abo wēšikaj napschecžo hebi šejitaj a ho na ho
šapjerataj. Šaf pak to dolho njewostawa, jedny druhého pschemoži
a dohycer šahowri se wšchej mozu a i nim njewjedro. Šacž
njewjedro runje na tym měšcže tež štejo wostanje abo ho něhdy
šchto wē hdy na bok winje? Šaž je se wšcheho widžecž, rēči
wēšik do teho najwjazy, i wotšelž šteji a na kotry rořk ho wobroczi.
Šamer a wjerčenje wētra pak pořasuje nam wēšikowa šhorhojčka.

Šaž wēšik, móže ho tež wšcho druhe špomnjenja hōdne, šchtož
ho w powēšje štawa a šchtož ma wliw na wjedro, se wšchelafim
pschiprawami wobkēžbowacž, kaž na psch. čžoplota i termometrom,
čžēžtošcž powētra i barometrom, wložnota i hngrometrom. Ale
pschi wšchej kēžbliwošczi móžesč tola jenož to šhonicž, šajke runje
wšche tebe je, niz pak, šchto je druhdy. A runje to je wařne.
Njetwori džē ho wjedro runje w jenej krajnje šamej, ale šjenocžene
i wjedrom wšchēch druhich krajnow. Wšchelafore wjedro wšchēch
krajow je jedny žylk. Powētr je tak rjez powšchittowna džēlařnja,
kotraž psches žylu šemju dořaha a w kotrejž ho w jenym a tym
šamym čžařu wšcho móžne džēla, tu šyma, tam čžoplota; tu
mokřota, tam šuchota; tu njewjedro, tam čžiščina. Wšchēch wjedrow
— je-li šmēm tak prajicž — je na šemi kōždy čžař jenaf wjele;
ale tola hu šmjercž wšchelafko rošdžēlene: tu je moje dla deščcž,
tam rjane wjedro a jašo druhdy wētr. Móžesč je pschirumacž
i wulkimi wahami, kotrež, hdyž i jeneho hōfa padaja, i druhého
ho šbēhaja; je-li na jenym šōnzu šmjercž mokřo, je sawěšcže na
druhym šucho, je-li tu šyma šchēška, šmudži a praži tam šlōnzo.
A to wšcho šwiřuje je šobu kaž wōjimadla njepšchetorhjeného
rjecžasa, řiž ho wokoło žyleje šemje čžehnje. Š tymle rjecžasu
njemōže ho žadny šawcžk hibnyč, šhiba so ho i nim tež wšchē
druhe mēnjeja. Š teho widžimy, bychmy-li chzyl wo pschichodnym

wjedrje něšto druge powjedac, dyrbjeli tón zły rjećas psche-
widžec. To pak njemóžemy a tež ženje móz njebudžemy. Tola
mamy w nowišim čašu nadžiju, so budžemy móz, hdyž tež niz
zyle, tola kruch teholec rjećasa pschehladac. A tu móžnojež po-
sticzeja nam telegrafy. (Skóncejuje pschichodnje.)

Wschelake s bliska a s daloka.

S Gorujeho Wujesda. Sańdženu brjedu popołdnu Biskop-
ske pobocžne Gustav-Aldolffke towarstwo w našej zyrkwi swój
létuški swjedžen a s dobom swoju generalnu shromadžinu wot-
džerža. Pod wodženjom našeho lubeho knjesa fararja běchu
wošadni wšcho hač na najrjeišcho na swjedžen pschihotowali. Čžejne
wrota psched káčowymu durjemi a zyrkwi, wšchudžom nastajene
mejki, wošebje pak wulkotne wuhotowanje zyrkwi a woštarja
s pletwami a wěnzami kaž tež korchowje, kiž na wěži a wšchelakich
domach smahowachu, to wšcho jara lubošny napohlad posticzejeche.
Popołdnu w 2 hodž. swjedžeński čah, kiž s hudžby, schulskich
džeczi, mlodžiny a wojejskeho towarstwa wobstejejeche, psched faru
pschiczeje, hdyž do njeho duchowni, kotrychž běše 15 na swjedžen
pschischlo, jastupichu. Wot tam so čah do zyrkwi na herbiku
Božu službu poda. Zyrkej bě jara derje wopytana. Sswjedžeński
prědar bě kn. farar dr. Njencz s Wjelecžina, kiž na podložku
Mat. 10, 1. wuložowajeche: Najlich našch knjes swojich
póšlow won sczele: 1. Wuhotowaných se swojim duchoni, 2. Wobronjených se swojej mozu, 3. Napjelnyých s nadžiju na
dobycze. Prědowanje běše krasne a wošada s najatej nutrnoscju
na njo wot spocžatka hač do kónca kědžbowajeche. Woltarne
wotspěwanje mějeshtaj knjes farar lie. Njencz s Kettiz, a knjes
farar Jakub s Njehwacžidla. Sara porjeńschena bě Boža služba
psches jara rjenje wuwučenu a pschednješenu ariju, kiž schulste
džeczi pod namjedowanjom kn. kantora Kubizy spěwachu. Na to
so čah sašo k němskej Božej službe sestupa. Sswjedžeński
prědar běše kn. archidiakon Haas s Budyschina, kiž po Ejew. 3, 11.
k nam wo tym rěčejeche, so mamy 1. žami žebi swoju kónu
sdžeržec a 2. tež ju druhim sdžeržec pytač, sa kotrychž je strach,
so ju šubja. Tež jeho prědowanje, s rjanymi pschikladami wu-
debjene a na žive waschnje pschednošchene, hluboki sacžisheč
czinjejeche a sa woporniwoscž sa werybratrow w rospróschenu
šahorjejeche. Sswjedžeństaj liturgaj běšhtaj knjes farar Wjazka
s Budyschina a knjes farar s Trent s Wjasonžy. Tež němstu
Božu službu spěwana motetta porjeńschu. Kollektu běše, hdyž
na to spominamy, so ma Wujesd jenož 1528 dušchow, wopravdže
wulkotna; pschetož wona wučini něhdže 321 hrinow. Po němstej
Božej službe mějachmy ludowu shromadžinu a s dobom tež
generalnu shromadžinu Gustav-Aldolffkeho towarstwa na šahrodže
„herbsteho hoščenja. Wona so wotewri s wuspěwanjom thěrlišcha
„Ach wostan pschi naš s huadu“, na čžo pschednyda towarstwa,
kn. farar dr. Wetzel s Biskopiz krotke biblište žlowo wuložowajeche;
po tym towarstwomj pokladnik, kn. měschczanski wučer a kantor
Wolf s Biskopiz šlicžbowanje poslednjeho lěta poda, s kotrehož
widžachmy, telko je so w žanej wošadže sa jamery Gustav-Aldolff-
skeho towarstwa woprowalo. Nětko wošadžiny duchowni, knjes
farar Wjazka, hdyž běše pschitomnych postrowil, rosprawjejeche
wo tym, kotrej ewangelskej wošadže w rospróschenu mēla so
swjedžeństa kollektu pschikofasacž; pschi czim wón namjetowajeche,
so mēle ju 4 jenak potriebne wošady, mjenujžy 2 w Čžeštej, 1
w Brusstej a 1 w Nažawstej, kóžda po šchtwórtym dželu, dostacž.
To so tež wobšamny; wšche teho so do klobuka hiščeje na
31 hr. žmilnych darow ja 5. potriebnu ewangelsku wošadu nawda.
Tež rosžželi towarstwo se swojich žrědkow na tji wošady po
80 hr., wo kotrychž knjes farar Langa s Bóžtowow krotku rosprawi
poda. S wuspěwanjom šhtucžki so tuta shromadžina wobšamny.
Sswjedžen, kotremuž běše luby Bóh rjane wjedro spožčil a na
kotryž bě wjele hošczi se žužodnych, wošebje se herbskich wošadow
so šechlo, je so wulzy derje poradžil. Bóh sdžerž tež dale wšchē
ewangelske wutrobny Gustav-Aldolffkemu towarstwu a jeho nusnemu
dželu pschikšilenc!

— Sańdženu njedželu mějesche so w Budeštecžanskim Božim
domje wopomnjeńske kemschenje sa žwěrného dušchowpastyrja knjesa
fararja Mróšaka. Wošada běše we wulkej licžbje pschischla,
swojemu njesapomnitemu dušchowpastyrjej po žmjerčzi swoju luboscž
a pschikšilnocž wopofasacž, so běše w herbskim kemschenju wulki

Boži dom nimale hač na poslednje město napjelny. Wo-
pomnjeńske prědowanje džeržecje knjes farar Gólcž s Budyschintka.
Na wjazore žadanje budža so w bližšim čašu knižki wudacž,
w kotrychž budže wobras lubeho semrjeteho, kaž tež jeho žiwjenjo-
bēh, k temu rěče, kotrej žu so pschi jeho šhowanju džeržale. To
budže wěseje jeho wošadže, kaž tež jeho pschecželam lube a drohe
dopomnjeje.

— 24. junija smēje so swjedžen swonkowneho mižionstwa
we Wóšlinku. Šerbske prědowanje je knjes farar lie. Njencz-
Ketticžanski na so wšal. My lubych Šerbow hižo nětko na tón
swjedžen kědžbliwých czinimy, so bychu so w prawym čašu na
njón hotowali. Njekomdžmy so, ale šhwatajmy tam, so by so
nam wutroba s nowa šahorika sa swjaty štuť mižionstwa mjes
wobohimi pohauami.

— Sańdženu njedželu mějesche provinzialne towarstwo šnuts-
kowneho mižionstwa swój swjedžen w Polcznizach. Prědowanje
džeržecje knjes profesor Niczel s Lipska. Kollektu wunješe 344 hr.
W šhawnej shromadžinje, kotraž mějesche so po kemschenju, džako-
wajeche so městpschednyda provinzialneho towarstwa, knjes farar
ryčer Jakub, dotalnemu pschednydže, knjesej tajnemu radžiczelej
Hempelaj sa woporniwu luboscž a žwěrnoscž, s kotrejž je towarstwo
namjedowal. Knjes farar Ditrich džeržecje šajimawy pschednošcht
wo „rosšchěrjenju kšchecžijanskich špišow“ a towarstwomj duchowny
knjes Weidauer potaja nutrnje pošluchaznych pschitomnych na nowe
pucze šnutskowneho mižionstwa. Wulžiše spěwanste towarstwa
pschednošchachu mjes tymi pschednošchtami rjane spěw a knjes
farar Scholta s Polcznizy podžakowa so na pošledk wšchitkim, kiž
běchu w bohatej licžbje na swjedžen pschischli a wšchitkim, kiž běchu
k temu pomhali, so běše so swjedžen rjenje poradžil. Sswjedžen
běše žohnowan, Bóh daj, so by tež žohnowan wostal na
wutrobach tych, kiž žu so tam šahorile sa wažne dželo na našchich
šubjených a hubjených bratrach a šotrach a plodny nješebicžneje
štuťowazeje luboscže nješl.

— Naštróžaza powjesč džěche w poslednich dnjach psches
šakski kraj, so je lubowan kral Albert, kotryž w tu šhwilu
w Sibyllenorče pschebnywa, sašo na swoje stare čerpenje šhoril.
Naž pak dženska k našchemu šmērowanju žlyšchimy, je so strach
bórsy sašo minyl, tak so je so sašo mohł na powětr dowjesč dacž.

— Mjes tymi 8 mižionarami, kotřiž bychu w swjatkownym
tydženju pschi létym swjedženju Lipsčanského mižionstwa do
pohanow wupóšlani, je tež w žrěnich létach štejazy duchowny
Blóga, napohledk w Ziegra pola Döbelna, kiž je 6 lēt na němškich
a šchwajzarskich uniwěrsitach študowal a je w Baselu tež lékařske
pruhowanje wobštal, k temu je so tež s twarstej wědomoscju šuaty
šczinil. Wě so, mižionstwo wulke nadžije na teholec muža staja,
kiž je we wšchēch wědomoscžach domach a ma tajke bohate na-
šhonjenje. Wón je mjes Dschaggami w narańschej Afrizy.

— Bóndželu so swježelaza powjesč po wšchem žwěče
rosnješe: W Afrizy je mēr šczinjeny. Šastupjerjo Šendželskeje a
burow žu wučinjenja mēra podpikali. Šwježelaza běše ta
powjesč, so je dołhich létach nětko krejspschelecža kónz. Wobžarujemy
pak, so nješbu burjo to dozpili, šchtož žebi šašlužichu pschi swojim
prawym wojowanju sa swoju žwobodnocž, kotruž chzychu jim
štolocžni Šendželcženjo pschecžiwu wšchemu ludowemu prawu
rubicž. Woni žu so poddali a s tym swoju žamostatnocž šhubja.
Tak wjele je wēste, so je čžescž Šendželczanow w tej wójnje wulzy
jara šchtodowala, hdyž žu telko podleženjom wot teholec maleho
luda pocžerpicž dyrbjeli. Burjo pak žu čžescženi a wostanu
čžescženi pschede wšchem žwětom. Teho pak so wješelimy, so je
mēr po dołhej krawawnej šitwje. Boža rada je džiwna, ale jeho
nādrosč stajnje krasna.

K rozpominanju.

Štacžki, kiž wšhoko lětaja, so njepopadnu.

* * *

Wutrobu w nješebach, nješeba we wutrobje.

Daliske dobrowólne dary sa wbohe armeniske žyroty:

M. M. s R. 5 hr.

W mjenje wobohich žyrotow praji wutrobný džak

Gólcž, redaktor.